

[Ministeren for Grønland]

vil der være mulighed for at adskille forskellige typer af aktiviteter i selskabet, f.eks. ved stiftelse af et datterselskab, såfremt selskabet skønner en sådan disposition hensigtsmæssig.

En sådan disposition vil forudsætte, at selskabet gennem ministeren for Grønland respektive Grønlands landsstyre orienterer henholdsvis et af Folketinget nedsat udvalg og Landstinget om dispositionen, jf. § 3, stk. 3, i lov nr. 595 af 12. december 1984 og landstingslov nr. 10 af 22. november 1984.

Herudover vil gældende bevillingsmæssige procedurer skulle følges i en sådan situation.

Ved den foreslåede lovændring skabes der lovæssigt grundlag for, at ovennævnte aftale med Grønlands landsstyre vedrørende offentlig deltagelse i kulbrinteaktiviteter ændres således, at der herefter kan ske en udvidelse af selskabets vedtægtsmæssige formål, hvorved Nunaoil A/S kan varetage offentlig deltagelse også vedrørende andre mineralske råstoffer end kulbrinter.

For så vidt angår den parallelle grønlandske lovændring kan jeg oplyse, at Grønlands Landsting den 11. november i år har vedtaget en til nærværende lovforslag svarende ændring af landstingslov nr. 10 af 22. november 1984. Landstinget har i øvrigt den 4. ds. tilsluttet sig nærværende lovforslag uden særlige bemærkninger.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser for staten i de nærmeste finansår kan ikke vurderes på indeværende tidspunkt.

Afhængigt af, i hvilket omfang der i fremtiden måtte træffes konkret beslutning om at etablere offentlig deltagelse i aktiviteter vedrørende andre mineralske råstoffer end kulbrinter, kan der opstå et kapitalbehov for selskabet.

Dette vil især være tilfældet, såfremt der træffes beslutning om at deltage i aktiviteter, uden at den offentlige deltagelse er økonomisk båret af de øvrige konsortiedeltagere.

I en sådan situation vil de almindelige bevillingsmæssige procedurer blive fulgt.

En vedtagelse af det fremsatte lovforslag vil gøre en snarlig udvidelse af de aftale- og vedtægtsmæssige rammer for Nunaoil A/S' virksomhed mulig. Det er min overbevisning, at dette vil øge mulighederne for at varetage samfundsmæssige interesser i forbindelse med råstofaktiviteter i Grønland og vil indebære en hensigtsmæssig styrkelse af rammer-

ne for fælles dansk-grønlandsk varetagelse af offentlig deltagelse i sådanne aktiviteter.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v.

(Lovforslag nr. L 112).

Anledningen til, at jeg fremsætter forslag til en lov om ændringer i den gældende kontrollov – nr. 499 af 29. november 1972 – er i første række ønsket om at muliggøre Danmarks tiltrædelse af den i Wien 1972 under tegnede konvention om kontrol og stempning af varer af ædle metaller.

Til kvaliteten og mærkningen af ædelmetalvarer stilles der i de enkelte lande forskellige krav, som udgør en teknisk hindring for den frie vareudveksling.

Denne handelshindring er elimineret mellem de lande, der som Finland, England, Irland, Norge, Portugal, Schweiz, Sverige og Østrig har tilsluttet sig ovennævnte konvention, uden at det har medført en forringelse af den beskyttelse af forbrugerne, som varernes særlige art motiverer. Dette opnås ved, at kontrolmyndighederne i konventionslandene påfører varer af ædelmetaller – dvs. guld, sølv og platin – et fælles kontrolstempel, når det ved en undersøgelse af varer ved analysemetoder, der er fastlagt i konventionen, og som ganske svarer til de af statsgarnet anvendte metoder, er godtgjort, at konventionens krav til varernes holdighed er opfyldt.

De således stemplede varer vil passere konventionslandenes grænser uden fornyede undersøgelser og stempning, idet der dog under særlige omstændigheder kan udtages kontrolprøver.

Ca. 30 pct. af produktionen her i landet af varer af ædle metaller eksporteres, heraf omkring halvdelen til konventionslandene. Det er derfor forståeligt, at Guldmedefagets Fællesråd går ind for dansk tiltrædelse af den internationale konvention, som for danske producenter særligt vil være af betydning for eksporten af smykker til England.

Konventionen er optaget som tillæg til lovforslagets bemærkninger, således at Folke-

[Industriministeren]

tingets vedtagelse af lovforslaget kan betragtes som Folketingets stiltiende samtykke til Danmarks tiltrædelse af konventionen.

Det har efter forslag fra guldsmedeb Branchen været overvejet, om der burde gennemføres en sænkning af lovens mindstekrav til holdigheden af guldarbejder fra 585 ‰ guld (14 karat) til 333 ‰ guld (8 karat). Under hensyn til, at man i Danmark i så fald markant ville ligge under niveauet i de øvrige skandinaviske lande, har jeg ikke ment at kunne gå ind for branchens forslag.

Statskontrollens økonomiske grundlag skal i øvrigt som hidtil foruden gennem bidraget, der pålignes branchens virksomheder afhængigt af størrelsen af deres produktion henholdsvis import, tilvejebringes gennem bidrag pr. navnestempelindehaver og fra gebyrer for arbejder, der indsendes til undersøgelse og stempeling, herunder konventionsstempeling.

Lovforslaget indeholder i øvrigt forskellige ændringer af gældende bestemmelser, som hovedsagelig er begrundet i tekniske og administrative hensyn.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring. (Forhøjelse af visse af lovens erstatningsydelser m.v.).

(Lovforslag nr. L 113).

Forslagets hovedformål er at forbedre visse af ydelserne efter arbejdsskadeforsikringsloven.

Udvalget om forsikringsselskabernes administration af arbejdsskadeforsikringen medtog i sin betænkning fra juni 1986 en fortegnelse over forslag til justeringer af lovens ydelser. Forslaget bygger bl.a. på denne betænkning.

Arbejdsskadeforsikringsloven i sin nuværende udformning trådte i kraft den 1. april 1978 og har ikke været justeret siden.

I den forløbne periode er der indhøstet forskellige erfaringer med administrationen af loven, også på baggrund af den større viden ikke mindst om erhvervs sygdommene og deres opståen.

Regeringen agter derfor at nedsætte et udvalg, der nøje skal gennemgå arbejdsskadeforsikringsloven.

I denne samling har Folketinget haft to lovforslag fra S og SF, L 3 og L 44, om ændringer i arbejdsskadeforsikringsloven til behandling. Der er i den forbindelse blevet anført, at de teknisk komplicerede områder inden for arbejdsskadeforsikringen bør gennemarbejdes i dette udvalgsarbejde.

Regeringen foreslår imidlertid for den kommende periode, indtil udvalgsarbejdet er afsluttet og har udmøntet sig i nye forslag til ændring af arbejdsskadeforsikringsloven, at der allerede nu sker forbedringer bl.a. af erstatningsniveauet, overgangsbeløbet og kapitaliseringsgrundlaget.

Forslaget indebærer endvidere en række mindre ændringer af praktisk-administrativ art.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

(Lovforslag nr. L 114).

Kvalitetsloven er i sin nuværende udformning i alt væsentligt som ved vedtagelsen i 1965.

Lovgivningen på dette område tager sigte på at sikre kvaliteten af fisk og fiskevarer. Der er ingen tvivl om, at netop denne lov har bidraget meget til, at dansk fisk internationalt har opnået et godt ry for kvalitet. Dette renommé skal bevares, og forslaget skal bl.a. bidrage til at sikre, at det forspring, vi har på kvalitetssiden i forhold til andre lande, kan bevares og udbygges ikke mindst til gavn for eksporten i den stadig stigende konkurrence på eksportmarkederne.

Af de mere vigtige ændringer skal fremhæves, at der etableres en adgang til at fastsætte bestemmelser om autorisation af virksomheder, der omsætter og fremstiller foder og foderblandinger, og der gives mulighed for at regulere området med hensyn til skadelige stoffer samt til at destruere uegnet foder m.v. Der gives hjemmel til at fastsætte varestan-